

7,1Vagy talán nem tudjátok, testvérek – hiszen olyanokhoz szólok, akik ismerik a törvényt –, hogy a törvény addig uralkodik az emberen, amíg él? 2A férjes asszonyt törvény köti életben levő férjéhez, de ha a férj meghal, felszabadul a férj törvénye alól. 3Házasságtörőnek mondják, ha más férfié lesz, amíg a férj él; ha azonban a férj meghalt, szabad lesz férje törvényétől, és már nem válik házasságtörővé, ha más férfié lesz.

4Éppígy ti is, testvérek, meghaltatok a törvénynek Krisztus teste által, hogy másé legyetek, azé, aki a halálból feltámadt, s így gyümölcsöt teremjünk Istennek. 5Amíg ugyanis a test szerint éltünk, a bűnök szenvedélyei a törvény által erőre kapva (enérgéito) hatottak tagjainkban, s a halálnak hoztak gyümölcsöt. 6Most azonban, miután meghaltunk annak, ami minket fogva tartott, felszabadultunk a törvény alól, hogy a Lélek szerinti új életben szolgáljunk, és ne az elavult betű szerintiben.

7Mit mondjunk tehát? Azt, hogy a törvény bűn? Semmi esetre sem! De a bűnt csak a törvény által ismertem meg, mert a kívánságot sem ismerném, ha a törvény nem mondaná: »Ne kívánd!«. (Kiv 20,17) 8De a bűn, miután ösztönzést kapott a parancsolattól, felkeltett bennem mindenféle kívánságot; törvény nélkül ugyanis a bűn halott. 9Valamikor én is törvény nélkül éltem, de amikor a parancs jött, a bűn életre kelt, 10én pedig meghaltam, és a parancs, amelynek életet kellett volna adnia, számomra halált hozónak bizonyult. 11Mert a bűn, miután ösztönzést kapott a parancsolattól, rászédett engem, és megölt általa.

12Tehát a törvény szent, a parancs is szent, igaz és jó – 13akkor hát az lett a halálom, ami jó? Semmi esetre sem. Hanem a bűn, hogy meglátszódjék bűn volta, a jó által okozza halálomat, és a bűn így a parancs által mértéktelenül bűnössé lett.

14Tudjuk ugyanis, hogy a törvény lelki, én azonban testi vagyok, rabszolgája a bűnnek. 15Magam sem értem, amit teszek. Mert nem azt teszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök. 16De ha azt teszem, amit nem akarok, akkor elismerem, hogy a törvény jó. 17Így már nem is én cselekszem azt, hanem a bennem lakó bűn. 18Tudom ugyanis, hogy a jó nem lakik bennem, azaz a testemben; mert megvan bennem az akarat a jóra, de a jót megtenni nem tudom. 19Hisz nem teszem a jót, amelyet akarok, hanem azt teszem, amit nem akarok, a rosszat. 20Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, már nem én teszem azt, hanem a bűn, amely bennem lakik.

21Így tehát én, aki a jót akarom tenni, azt a törvényt találom, hogy a rossz áll hozzám közel; 22mert belső emberi voltom szerint gyönyörűségemet találom Isten törvényében, 23de más törvényt érzek tagjaimban, s ez küzd értelmem törvénye ellen, és a bűn törvényének foglyává tesz, amely tagjaimban van.

24Ó, én szerencsétlen ember! Ki szabadít meg e halálnak testétől? 25Hála legyen Istennek, Jézus Krisztus, a mi Urunk által! [Így tehát én magam az értelmemmel Isten törvényének szolgállok, testemmel azonban a bűn törvényének.]

Kol 2,13-14 Megbocsátotta minden bűnünket. A követelményeivel ellenünk szóló adóslevelet eltörölte, az útból eltávolította és a keresztre szegezte.

Gal 3,10 Azokat viszont, akik a törvény szerinti tetteikre támaszkodnak, átok sújtja. Az Írás ugyanis ezt mondja: „Átkozott mind, aki nem tartja meg hűségesen, ami a törvényben van.”

Gal 5,4 Ha a törvényben keresitek az igazzá válást, elszakadtatok Krisztustól, és elvesztettétek kegyelmét.